नक्षत्रेष्टिं विधातुं प्रस्तौति। "अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानाꣳ स्यामिति। स एनमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टा-पाकलं निरवपत्। ततो वै सोऽन्नादो देवानामभवत्। अग्नि-र्वै देवानामन्नादः" इति। अस्मिन् कल्पे सर्वेषां प्राणिनां दाहपाकप्रकाशकारी योयमग्निर्दृश्यते, सोयम् 'अग्निः', पूर्व्व-स्मिन् कल्पे मनुष्यः सन् देवत्वपदप्रापकं कर्म्मानुष्ठायास्मिन् कल्प एतत् जन्म लब्धवान्, अतः पूर्व्वस्मिन् कल्पे स मनुष्यो भाविनीं संज्ञामाश्रित्याग्निरिति व्यपदिश्यते। यथा मृत्तिकां घटं कुरु, तन्तून् पटं कुर्व्वीत्यादौ भाविनीं सञ्ज्ञामाश्रित्य व्य-वहारस्तद्वत्। स चाग्निशब्देन व्यवह्रियमाणो मनुष्यः कर्म्माधि-कारी सन्नेवम् 'अकामयत्'। अहं जन्मान्तरे 'देवानां', मध्ये वह्न-न्नभक्षकः 'स्याम्', 'इति' एवं, कामयमानः 'सः' मनुष्यः, तस्मिन् कल्पे वर्त्तमानाय नक्षत्रस्वामिने 'अग्नये', 'कृत्तिकानक्षत्राय', च मिलित्वा 'पुरोडाशमष्टाकपालम्,' एतं 'निरवपत्'। 'सः' अपि नक्षत्रस्वामी वह्निः, 'ततः' पूर्व्वस्मिन् कल्पे मनुष्य एव सन् विशिष्टं कर्मानुष्ठायोत्तरकल्पे नक्षत्रस्वामिरूपं वह्नित्वं प्राप्तः। एवंस त्यग्निरग्नये निरवपदित्यत्र न काप्यनुपपत्तिः। अनेनैव न्यायेन वक्ष्यमाणास्वपीष्टिषु यजमानदेवतयोः एकविधं ना-मकल्पभेदेन व्यवस्थापनीयं। 'ततः' निर्वपात्' 'स' यजमानरू-पोऽग्निः' कल्पान्तरे 'देवानां' मध्ये 'वह्नन्नभक्षको 'अभवत्'। अग्निरेव सर्व्वान्नभक्षक इत्येतं लोके प्रसिद्धं॥

अथेष्टिं विधत्ते। "यथा ह वा अग्निर्देवानामन्नादः। एवꣳ